

USNESENÍ

Okresní soud Praha-západ rozhodl dne 23. 3. 2021, v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Kamily Lamrové a přísedících Ing. Tomáše Zunta a Mgr. Vlastimila Kříže, LL.M., v trestní věci odsouzené V [REDAKCE] K [REDAKCE], narozené [REDAKCE] t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební Věznici [REDAKCE] o žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,

takto:

Podle § 88 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, se žádost odsouzené V [REDAKCE] K [REDAKCE] narozené [REDAKCE] o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání:

- 3 (tři) roky, který jí byl uložen rozsudkem Okresního soudu Praha –západ ze dne 27.5.2019, sp. zn. 17T 31/2019, zamítá.

Odůvodnění:

1. Okresnímu soudu Praha – západ byla doručena žádost odsouzené o podmíněné propuštění z výkonu shora uvedeného trestu.
2. K ověření skutečnosti, že žádost o podmíněné propuštění vyhovuje podmínce ustanovení § 88 odst. 1 trestního zákoníku, si soud vyžádal potřebné materiály, zejména opis z evidence rejstříku trestů, zprávu a stanovisko ředitele věznice a opis rozhodnutí, jimiž byl uložen trest, z jehož výkonu žádala odsouzená propustit, resp. spisový materiál tohoto soudu, a nařídil ve věci veřejné zasedání.
3. V rámci veřejného zasedání odsouzená uvedla, že psychicky nezvládla rozvod s manželem, odstěhovala se do Prahy a našla si zde závadového partnera. Odsouzenou následně vyhodili z práce a dopadly na ní finanční potíže, tyto pak řešila trestnou činností. Odsouzená dále uvedla, že drogy hrály velkou roli, bez nich by trestnou činnost nepáchala. Odsouzená užívala přibližně rok pervitin, a to každý den nitrožilně. Již od nástupu do výkonu trestu odnětí svobody spolupracuje se spol. SANANIM. Ve výkonu vazby však užila návykové látky a za to byla posléze potrestána, dle odsouzené to byla její hloupost a jednorázový zkrat. Pokud jde o její zařazení do druhé skupiny vnitřní diferenciací, byla potrestána kázeňským trestem za konflikt s jinou odsouzenou, přičemž tento trest je dle odsouzené již zahlazen, i přesto má však vliv na zařazení do skupiny. Více odměn odsouzená nezískala z toho důvodu, že byla opakovaně přezazována na jiná pracoviště, proto jí nebylo dáno kladné hodnocení. Odsouzená dále uvedla, že ví, že je možné získat odměnu i za plnění povinností jiného druhu, za to však odměněna nebyla, aktivity si odsouzená vzala nad rámec povinných. Dále odsouzená uvedla, že je v kontaktu s rodiči a synem, kterému je sedm let, kdy tento neví, že je odsouzená ve výkonu trestu. Pokud jde o náhradu škody, odsouzená oslovila poškozené, kterým byla přiznána náhrady škody, kdy škodu poškozené P [REDAKCE], která jako jediná odsouzené odpověděla, hradí ve výši 1 000 Kč měsíčně, za pomoci své matky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Edith Dvořáková

4. Ve veřejném zasedání byly dále provedeny listinné důkazy.
5. Z příslibu bydlení ze dne 9. 2. 2021 soud zjistil, že pan P. Z. udělil příslib bydlení odsouzené, a to v nemovitosti na adrese [REDAKCE] která je v jeho spoluvlastnictví.
6. Z příslibu zaměstnání ze dne 9. 2. 2021 soud zjistil, že paní P. Z. příslibila odsouzenou zaměstnat, [REDAKCE] kde by byla zaměstnána na pozici [REDAKCE] na hlavní poměr se mzdou ve výši 20 000 Kč měsíčně.
7. Ze sdělení SANANIM ze dne 22. 2. 2021 vyplývá, že s odsouzenou je uvedená obecně prospěšná společnost v kontaktu od listopadu 2018, kdy její pracovník za odsouzenou do výkonu trestu dojíždí každých 14 dní. Vzhledem k aktuální pandemické situaci jsou v kontaktu skrze korespondenci a Skype. Po dobu spolupráce byla odsouzená aktivní a komunikativní.
8. Z dopisu poškozené A. ze dne 2. 1. 2020 soud zjistil, že odsouzená se poškozené omluvila a vyjádřila svou lítost, přičemž se na poškozenou obrátila s žádostí o sdělení čísla bankovního účtu, na který by mohla splácet způsobenou škodu.
9. Z potvrzení Úřadu práce ČR ze dne 2. 3. 2020 bylo zjištěno, že odsouzená byla vedena v evidenci zájemců o zaměstnání v době od 25. 11. 2019 do 26. 2. 2020.
10. Z posudků Vězeňské služby ČR ze dne 12. 11. 2019 a 10. 3. 2020 vyplývá, že odsouzená byla zdravotně způsobilá k práci na pracovišti [REDAKCE]
11. Z kopie obálky a podacích lístků bylo zjištěno, že odsouzená kontaktovala poškozené H. poškozenou P. poškozenou A. a poškozeného Ing. P.
12. Z opisu z evidence rejstříku trestů bylo zjištěno, že odsouzená byla dosud celkem dvakrát soudně trestána.
13. Rozsudkem Okresního soudu Praha-západ ze dne 27. 5. 2019, sp. zn. 17 T 31/2019, byl odsouzené uložen mimo jiné souhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let, pro jehož výkon byla odsouzená zařazena do věznice s ostrahou. Rozsudek nabyl právní moci dne 2. 10. 2019
14. Z rozsudkových dat Vězeňské služby České republiky ze dne 25. 2. 2021 a ze mzdového listu ze dne 26. 2. 2021 bylo zjištěno, že plánovaný konec věznění odsouzené byl stanoven ke dni 30. 10. 2021, počátek věznění odsouzené připadá na den 30. 10. 2018. Lhůta k podmíněnému propuštění tedy již uplynula, přičemž odsouzená vykonala více než polovinu jí uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody.
15. Z hodnocení ředitele vězeňské věznice k žádosti o podmíněné propuštění ze dne 9. 3. 2021 soud zjistil, že odsouzená byla zadržena Policií ČR dne 30. 10. 2018 a následně dne 1. 11. 2018 dodána k výkonu vazby do Vězeňské věznice [REDAKCE]. Během výkonu vazby ze strany odsouzené docházelo k porušování norem upravujících výkon vazby, odsouzená nebyla odměněna, naopak byla jednou kázeňsky trestána umístěním do samovazby na 3 dny za zneužití návykové látky. Od 10. 10. 2019 je odsouzená umístěna v oddělení výkonu trestu, objekt [REDAKCE]. Po ukončení nástupního oddílu byla odsouzená zařazena do II. přístupné skupiny vnitřní diferenciací, pracovní byla zařazena dne 18. 11. 2019 na pracovišti [REDAKCE] dále byla dne 16. 1. 2020 z organizačních důvodů přeřazena na pracoviště [REDAKCE] a dále dne 12. 3. 2020 byla znovu přeřazena na pracoviště [REDAKCE]. Pracovní morálka odsouzené je hodnocena převážně kladně. Odsouzená je zařazena ve II. přístupné skupině vnitřní diferenciací, za celou dobu výkonu trestu byla jednou odměněna pochvalou, kázeňsky trestána nebyla. Při nástupu do výkonu trestu odsouzená přijímala odpovědnost za spáchanou trestnou činnost, svým přístupem k výkonu trestu, pracovním nasazením a získáváním pracovních návyků snižuje kriminogenní rizika. V průběhu výkonu trestu odnětí svobody však byly zjištěny nedostatky v jejím chování. Dle ředitele vězeňské věznice nelze konstatovat prokázání polepšení odsouzené, neboť si odsouzená

po doby výkonu trestu nedokázala vytvořit podmínky pro zařazení do I. přístupné skupiny vnitřní diferenciaci.

16. Podle § 88 odst. 1 trestního zákoníku, soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin,
1. kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1,
 2. kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví,
 3. jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti,
 4. který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361),
 5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo
 6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4,
- a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.
17. Předně je nutno uvést, že na samotný institut podmíněného propuštění neexistuje právní nárok, jak opakovaně ve svých rozhodnutích konstatoval Ústavní soud ČR, např. pod sp. zn I ÚS 248/15, II. ÚS 715/04, III ÚS 1854/09, III ÚS 1280/08, III ÚS 590/09, III ÚS 338/10 či III ÚS 75/13, kdy Ústavní soud ČR soustavně zdůrazňuje, že podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je i při splnění zákonem stanovených podmínek mimořádným zákonným institutem, který dává soudu možnost, nikoliv však povinnost odsouzeného z výkonu trestu podmíněně propustit. Nejde o institut, kterého bude použito automaticky, ale teprve po zhodnocení rozhodných skutečností nezávislým a nestranným soudem, kdy podmíněné propuštění je na místě jen tehdy, jestliže vzhledem k účelu trestu a dalším okolnostem, které mohou mít v tomto směru význam, je odůvodněn předpoklad, že odsouzená povede i na svobodě řádný život a není zde pro společnost příliš velké riziko její recidivy.
18. V daném případě je zřejmé, že odsouzená splnila první podmínku shora citovaného ustanovení, a to, že uplynula polovina uloženého trestu odnětí svobody, pro něž je ve výkonu. Soud má však za to, že nelze uzavřít, že byly splněny i další podmínky citovaného ustanovení, a to že odsouzená prokázala svým chováním a plněním povinností polepšení a že od ní lze v budoucnu očekávat vedení řádného života. Pro soud bylo při posuzování, zda měl výkon trestu na odsouzenou takový vliv, že lze dospět k závěru, že se odsouzená polepšila a nevykazuje příliš velké riziko recidivy, klíčovým důkazem hodnocení ředitele vazební věznice z výkonu trestu odnětí svobody a výpověď odsouzené ve veřejném zasedání.
19. Odsouzená v rámci své výpovědi u veřejného zasedání soud nepřesvědčila, že by u ní proběhla taková změna postoje a chování, že by bylo možno uzavřít, že se polepšila a obtojí v životě na svobodě. Odsouzená je ve výkonu trestu odnětí svobody poprvé, nicméně s přihlédnutím ke skutečnosti, že odsuzujícím rozsudkem zdejšího soudu byla odsouzená uznána vinnou z celkem 29 jednotlivých skutků, a trest odnětí svobody byl rovněž ukládán jako souhrnný, nelze zcela uzavřít, že by protiprávní jednání odsouzené bylo jejím zcela ojedinělým excesem či zkratem v jejím jinak řádném způsobu vedení života. Odsouzená ve veřejném zasedání uvedla, že se

trestné činnosti dopustila z důvodu nedostatku finančních prostředků, přičemž hlavním katalyzátorem jejího závadového chování měly být drogy. Z výpovědi odsouzené je patrné, že odsouzená odpovědnost za své závadové jednání přijala, toto je rovněž potvrzeno i hodnocením ředitele vazební věznice, odsouzená také uvedla, že kontaktovala poškozené s tím, že má zájem nahradit způsobenou škodu. Tuto snahu odsouzené soud zhodnotil pozitivně, přičemž pevně doufá, že odsouzená má v úmyslu svého cíle opravdu dosáhnout a nikoliv jen tento před soudem deklarovat ve snaze dosáhnout pro sebe lepšího postavení při rozhodování o její žádosti o podmíněném propuštění. Na druhou stranu však soud nemohl odhlédnout od zjevných nedostatků v chování odsouzené po dobu výkonu trestu odnětí svobody (i výkonu vazby). Z výše uvedeného hodnocení ředitele vazební věznice, jakožto i z výpovědi odsouzené, je patrné, že odsouzená se v průběhu výkonu vazby dopustila zneužití návykové látky, za což byla kárně potrestána umístěním do samovazby na 3 dny. Vzhledem k drogové minulosti odsouzené soud tento exces považuje za velmi podstatný, kdy je zřejmé, že v zátěžové situaci neobstála a užila návykovou látku. Odsouzená je ve výkonu trestu odnětí svobody již od 30. 10. 2018, kdy je zařazena do II. PSVD, přičemž za celou dobu výkonu získala pouze jednu odměnu. Soud na tomto místě uvádí, že odsouzená měla možnost získat odměn daleko více, když od jejího nástupu do výkonu trestu uplynula již řada hodnotících období. Odsouzená byla pracovníčně zařazena, nicméně z organizačních důvodů musela být několikrát přezazována na jiná pracoviště. I s ohledem na tuto skutečnost však dle soudu měla možnost na více odměn dosáhnout, když získání odměn ve výkonu trestu není bezpodmínečně vázáno pouze na pracovní zařazení. Konečně nelze nezmínit ani skutečnost, že odsouzená byla v průběhu samotného výkonu trestu odnětí svobody potrestána kázeňským trestem za konflikt s jinou odsouzenou, nicméně předmětný trest je již zahlazen, přesto však má vliv na skutečnost, že si doposud nevytvořila podmínky k zařazení do I. PSVD.

20. Odsouzená má dle doložených příslibů zajištěnou práci i bydlení, její připravenost na vedení řádného života po případném propuštění na svobodu je tedy v tomto ohledu dostačující, nicméně vzhledem ke kriminální historii odsouzené, kdy se odsouzená, podpořena užíváním pervitinu, dopouštěla převážně majetkové trestné činnosti, soud nemá dostatečnou záruku, že by odsouzená po případném propuštění vedla řádný život, zejména právě s přihlédnutím k vysokým dluhům plynoucím z jejího odsouzení. V tomto ohledu soud shledává vysoké riziko relapsu, zejména pak ve světle incidentu, ke kterému ze strany odsouzené došlo v průběhu výkonu vazby. V daném případě soud tedy shledal nezanedbatelné riziko recidivy, ostatně i sama odsouzená uvedla, že k trestné činnosti, pro kterou nyní vykonává trest odnětí svobody, se uchýlila právě z důvodu nedostatku finančních prostředků. V neposlední řadě je podstatné odkázat i na hodnocení odsouzené ředitelem vazební věznice, ze kterého vyplývá, že ačkoliv je odsouzená úspěšná při snižování kriminogenních rizik, zejména svou pracovní činností, v jejím chování byly zjištěny nedostatky. V současné době je odsouzená umístěna ve druhé prostupné skupině vnitřní diferenciaci, byť je ve výkonu trestu již od roku 2018 a do objektu Velké Přílepy byla zařazena dne 10. 10. 2019, měla tedy dostatek času pro vytvoření si podmínek k přestupu do I. PSVD a nelze proto konstatovat její jednoznačné polepšení, které je nezbytné pro aplikaci institutu podmíněného propuštění.
21. Soud v tomto případě odkazuje na shora uvedenou judikaturu Ústavního soudu, kdy je na místě akcentovat, že institut podmíněného propuštění je zcela mimořádný institut, na který i přes splnění podmínek není právní nárok. Soud má za to, že pro vyhovění žádosti odsouzené o podmíněné propuštění je esenciálním předpokladem zcela nadstandardní přístup k výkonu trestu odnětí svobody, což musí být objektivně zjištělné. V současné době získala odsouzená jednu odměnu - pochvalu, přičemž je stále zařazena ve II. PSVD. Z hodnocení ředitele vazební věznice vyplývá, že odsouzená úspěšně snižuje svá kriminogenní rizika a podrobuje se podmínkám vazební věznice, nicméně takový přístup, zejména s ohledem na poměrně rozsáhlou dobu, po kterou se odsouzená ve II. PSVD nachází, nelze hodnotit jako nějaký nadstandardní přístup. Za

této situace soud nemůže konstatovat, že u odsouzené došlo k požadované změně chování, rovněž zjištěné skutečnosti neskýtají záruku vedení řádného života odsouzené po jejím propuštění.

22. Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že nelze žádosti odsouzené vyhovět, proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů ode dne oznámení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost není oprávněna podat osoba, která se tohoto práva po vyhlášení rozhodnutí výslovně vzdala.

Praha 23. března 2021

Mgr. Kamila Lamrová, v.r.
předsedkyně senátu